

TRANG THƠ
VĂN HỌC CỔ THƠM
SỐ 5 - THÁNG 3, 2022

ĐÓA SEN HOA

*Ngát Thơm, Đóa đóa Sen Hoa
Dâng Hương Từ Ái! Bao la Biển, Trời
Bầu Không Tịch Tịch! Chuông lời ...
Hoa Thương Yêu Gửi Tặng Người Yêu Thơ
Quê Hương Ơi! Vẫn mong chờ,
Trời Xuân Quê Mẹ Ngâm Thơ Thanh Bình ...*

TUỆ NGA

*Mỗi bài thơ, mỗi sắc hoa
Tình anh kết tụ trang nhà Cổ Thơ
Quê nhà nghìn dặm nước non
Văn chương chữ nghĩa vẫn còn Việt Nam
Xin Nàng Thơ lật từng trang...*

Phan Khâm

Phó Chủ Nhiệm Cothom Foundation

Ảnh: MINH CHÂU (Virginia USA)

TRANG THƠ VĂN HỌC CỔ THƠM
SỐ 5 - THÁNG 3, 2022
VỚI SỰ GÓP MẶT:

4-5. Nguyễn Phan Ngọc An / Hương
Cau Cao Tân	28. Thái Hưng Phạm Gia Hưng
6-7. Dương Huệ Anh (1925-2022)	29. Githéa Hoàng Hy
8. Ý Anh	30/49. Phan Khâm
9. Trần Quốc Bảo Virginia	31. Hoàng Song Liêm
10. Đỗ Bình	32. Nguyễn Phú Long
11-12. Mùi Quý Bồng	33. Tuệ Nga
13. Nguyễn Vô Cùng (1954-2021)	34. Cao My Nhân
14-15. Nguyễn Thị Ngọc Dung/
Hương Cau Cao Tân	35. Phạm Thị Nhung
16. Nguyễn Thị Thanh Dương	36. Đăng Nguyên
17. Trường Đình	37. Kim Oanh
18. Mạc Phương Đình	38. Kha Oanh / Cao My Nhân
19. Ngô Văn Giai	39. Hạ Thái Trần Quốc Phiệt
20. Tâm Minh Ngô Tăng Giao	40. Thủy Lâm Synh
21. Đỗ Thị Minh Giang	41. Thanh Thanh
22-23. Quang Hà	42. Vương Thanh
24. Diễm Hoa / Bạch Cúc	43. Nguyễn Mây Thu
25. Phương Hoa	44. Minh Thúy Thành Nội
26. Thảo Chi Bùi Mỹ Hoa	45. Lý Hiểu Thy
27. Vũ Hối	46. Y Thy
	47. Thy Lệ Trang
	48. Hoa Văn

ẢO MỘNG ĐÊM NAY

Chiếc lá lìa cành lặng lẽ rơi
Đêm nay trăng sáng một khung trời
Thu phong trở giấc mang hơi lạnh
Thương áo phong trần rách tả tơi

Một cõi đi về ta với ta
Nghìn trùng mây nước mịt mờ xa
Vẳng trong hư ảo vang lời gọi
Âm hưởng vọng về, ôi thiết tha

Ta có còn chi ở cõi này
Khối tình theo gió đã xa bay
Sông hồ ngược sóng, thân phiêu bạt
Đất khách tha phương tử phận thay

Chẳng khách tài hoa, chẳng kiếm cung
Chẳng thân tù tội chẳng cùm gông
Phong sương gió chướng chưa từng trải
Chẳng chiến công dày đẹp tổ tông

Liều yếu quần thoa phận má hồng
Ly hương một kiếp vẫn hoài mong
Thu ba chớ gợn trong màu mắt
Góp một chút gì ... rặng núi sông

Đông phong trở tiết, se se lạnh
Thao thức canh trường dạ ngẩn ngơ
Tiếc nuối xuân xanh, hờn tuổi ngọc
Chỉ còn ảo mộng đến trong mơ...

Nguyễn Phan Ngọc An

ILLUSIONARY DREAMS TONIGHT

by Nguyễn Phan Ngọc An

Translated from Vietnamese into English by Hương Cau Cao Tân
on 05 January, 2022, British Columbia, Canada

The leaf is leaving the branch and is silently falling
Tonight in the whole sky the moonlight is brightly shining
The autumn wind wakes up the season that brings the fume of coldness
I feel pitiful for the person who is wearing the coat of errant life in shreds

To the realm of return am I going by and with myself so lonely
Over faraway distance of thousands of mountains and clouds so misty
The loud callings are echoing in the illusionary realm so faintly
Their sonority is resounding and attached to oh so eagerly

In this secular realm there is nothing left for me anyway
Since my cube of love has followed the winds to places far away
Going upstream in waterways is the fate of an errant life
Feeling self-pity wandering in strangers' land, that's why

I am neither a talented elite nor a well-trained warrior
Nor am I shackled in chains nor under sentence like a prisoner
I have neither experienced the toxic and dewy winds, ever
And I am without glorious victories that gain face for my ancestors

I am just a fragile girl who has a feminine fate as my destiny
Who endures a life in diaspora while keeping on longing continuously
Destructively beautiful glances are not present in my pair of eyes
I just hope to contribute something nice... to my country during my life

Winter date and climate start coming and it is getting a bit chilly
My heart becomes dazed and I stay up late nightly
I sulk about my pearly girlhood and think about my youth regretfully
There are only unreal dreams coming to me in my sleep so illusionary ...

Hương Cau Cao Tân

ĐỌC CỎ THƠM, CẢM TÁC

... Lâu nay, tạm vắng mặt đàn văn,
Hơ, lão lai, tài tặn...biếng đàn?
...Bệnh hoạn, sức còm, lo chống đỡ,
Bạn bè, tình nặng, dám kêu than?!
Ngày qua, tin dữ, nghe, thêm mệt,
Tháng lai, chuyện chung, khó... ngại, bàn...
Hà Bình Trung huynh về nước Phật,
Vi Khuê hiền tử lánh Thiên San...
Tô Thùy Yên, sớm “thành tiên” nhỉ?
Du Tử Lê...vui cỏi Niết Bàn...
Hà Thượng Nhân, ngàn thu cách biệt
Lê Cao Phan, nhớ, biết bao năm?!
... Hồ Trường An chán Xuân, rông mắt,
Thơ nhạc ai, tô điểm cuộc trần...
Đời đổi thay, nhiều cơ hội mới,
Góp tâm, tình... vẽ cuộc phong vân...
“Ai công hầu nhỉ? Ai khanh tướng,
Chiến Quốc, Xuân Thu...mấy lỗi lầm?!
Thế Giới còn bom rơi, máu đổ,
Nếu không trừ Ngã, mở Bi Tâm...

Dương Huệ Anh 2020

THOÁNG ... CUỐI THÁNG HAI

Thoáng rồi... đã cuối tháng Hai.
Nắng, mưa cũng hết, buồn vui... có còn?
Còn đây... mệt mỗi thân còm...
Đời cao, nghe tiếng om xòm cãi nhau...
Ta Bà, còn lắm khổ đau,
bao giờ phá hết nỗi sầu nhân gian?
Tu trì, công khó muôn vàn,
trọn đời hiện tại, trăm ngàn kiếp sau...?
Trần hoàn dân số tăng mau,
Mỗi giây, cả triệu... chen nhau... vào đời...
Oa oa, ba tiếng ngậm ngùi...
Bao giờ cho cỏi thế vui? – hỏi lòng??

Dương Huệ Anh 2020

DÙ VÔ THƯỜNG, VẪN ĐANG TỒN TẠI

*Đi giữa hai dòng nước ngược xuôi
Có, Không? Sinh, Diệt - Khổ và Vui
Nếu không, sao vẫn còn Ta nhỉ?
với những bản khoả, những ngậm ngùi...*

*Thân xác đau... khi bệnh, tuổi già
không cơm, thiếu áo... lạnh tê da
Em yêu, buồn, rụng hai màu tóc
đôi mắt nhung... mờ về lệ hoa*

*hơi thở không thơm mùi dạ hương
nụ cười héo hắt lạnh phong sương
Nếu không? sao vẫn thềm hương sắc
tiếng hát, lời ru khúc điệu thường...*

*Nếu có? - Mai rầy sao vắng Ta?
hoa kia, sẽ chẳng phải là hoa
hôm nay-
Núi Tản và Sông Nhị
đổi chủ - Nga my lệ nhạt nhòa*

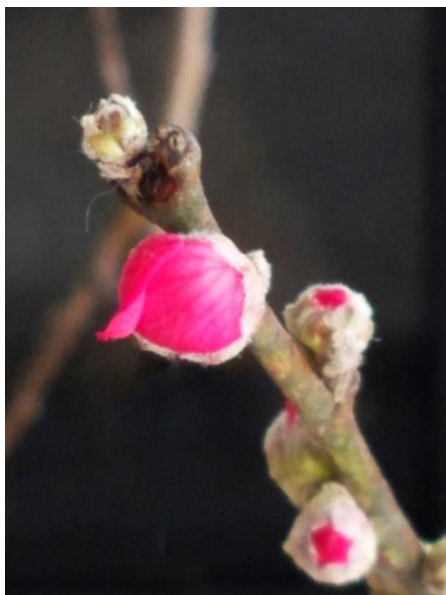
*Vô Thủy, Vô Chung... rồi ngọn nguồn
thân này tứ đại, một càn khôn
dấu Vô Thường-
vẫn đang tồn tại
Sống thật. Vui.
quên Dĩ vãng buồn...*

Dương Huệ Anh - July 13,1994

Văn thi sĩ Dương Huệ Anh qua đời ngày 17 tháng 2 năm 2022 tại San Jose, California USA, hưởng thọ 97 tuổi. Trang Tưởng Niệm ông ở website Cỏ Thơm: <https://cothommagazine.com/wp/phan-uu-van-thi-si-duong-hue-anh/>

Xuân Đào

Mùa xuân sân chùa năm xưa thắm sắc đào xinh. Tôi nhớ những lúc cùng Mẹ lan quanh sân chùa ngắm nhìn đào nở hồng đỏ rực cây. Mẹ lụm khụm nước nhìn từng cành từng hoa, mắt cười vui sáng, tấm tắc khen đẹp, luôn nhắc kể đến Thầy trụ trì đã trồng đào làm đẹp chùa khi xuân đến.

Thầy trụ trì qua đời. Những cây mai đào bị đốn hạ hết. Sân chùa thay đổi. Mẹ buồn, tôi buồn. Và rồi Mẹ tôi cũng qua đời. Vô thường là thế. Buồn vui nào đến rồi cũng sẽ qua như từng ngày đến và từng ngày qua.

Nhưng khi nào cây đào Diễm Hoa tặng tôi mới có hoa nhĩ. Bây giờ nó mới cao chưa đến một gang tay.

Chắc chắn phải vài năm nữa nếu cây còn sống. Chắc chắn như thế. Lúc đó tôi sẽ vui lắm vì hoa đào lại đến cho mùa xuân của tôi.

***Xuân khởi niêm an lạc
Gió thoảng lời kinh ngoạn
Giữa thính không vô sắc
Nụ hồng lên vẹn toàn.***

***Em đỏ như xuân son
Như mùa chín rất ngon
Nắng ơi, xin đừng vội
Để em tôi ngoạn tròn.***

Ý Anh

Hôn Con, Bỏ Ra Trận

Con ơi!... này bố hôn con,
Trước giờ ra trận, cứu non sông nhà!
Ukraine, Đất Nước chúng ta,
Bị Nga xâm lược, chan hòa máu xương!
Toàn dân tiến ra chiến trường,
Quyết lòng gìn giữ biên cương vẹn tròn!

Con ơi!... này bố hôn con,
Nằm trong bụng Mẹ, con còn thai nhi.
Thế mà giờ phút phân ly,
Bào thai máy động, cực kỳ cảm thông!
Bố nghe... dường... tiếng nhi đồng...
“Con yêu bố!... Bố yên lòng cứ đi!”

Vợ yêu ơi!... Biết nói gì?...
Để anh đi nhé!... Cứu nguy Sơn Hà!
Khi nào dẹp hết giặc Nga,
Khải hoàn!... anh sẽ về nhà bông con.
Tình mình... tiếp nối vòng tròn,
Gia đình hạnh phúc!...
Nước Non an hòa !!!

Hôn em!... Em ở lại nhà...!
Hôn con lần nữa!... Bỏ ra trận tiền...!
Thần giao cách cảm, hiển nhiên...
Thai nhi trong bụng vợ hiền rung rinh
- Ukraine trong cuộc chiến chinh
Biết bao trường hợp hi sinh tuyệt vời!

Trần Quốc Bảo

Richmond, Virginia

Hôn Con, Bỏ Ra Trận

thơ: TRẦN QUỐC BẢO - nhạc: NGUYỄN HỮU TÂN

<https://youtu.be/jlv8wlTWhb8>

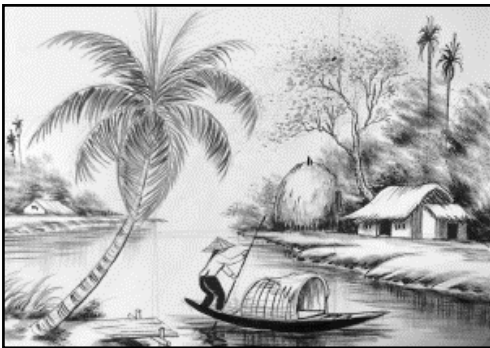
ĐIỆU BUỒN DÒNG SÔNG

Réo rắc bên sông khúc nhạc sầu
Đàn ai nỡ nuốt vắng đêm thâu.
Có phải tiếng buồn than trong gió
Thương cánh bèo trôi hoa về đâu?!

Con ngô thẳng sao đời lắc lẻo?
Cây cầu tre vẫn dáng cheo leo!
Thế kỷ con người xuyên vũ trụ
Sông quê, bờ dọc vẫn tranh nghèo!

Mùa lũ xóm làng dâng sóng biển,
Mưa chiều mái dột khổ triền miên!
Ngày nắng con kinh đào trơ đáy
Đám cỏ hoang chất ngát muện phiền!

Em mắt ngọc bụi đường lữ thứ
Lấy chồng xa ôm giấc mơ hư!
Đời cơm áo, túp lều xiêu vẹo
Chút thơ ngây thôi cũng già từ!

PHẬN NGHÈO

Đố em đoán tuổi trăng già
Ngoài hiên bóng vắng thướt tha lưng trời
Còn em bỏng cháy mộng đời,
Đã nghe son phấn rã rời nét hoa!
Khóc cho lệ vỡ ngọc nhòa

Cho trôi mặt đấng điều ngoa duyên hò.
Tội chi đày đọa giấc mơ?
Hồn em đẹp tựa bài thơ nắng hồng.
Hãy quên thề hẹn bên sông
Giã từ góc phố, quán đông, xóm nghèo.
Cõi nhân gian lắm eo xèo,
Nhỏ to, bóng nguyệt đã theo gió ngàn.
Phù sinh, thôi kệ thế gian!
Em ơi tấu nốt cung đàn còn say.
Hơn gì nhau kiếp lưu đày,
Chén vàng thì cũng mượn vay xứ người?

XUÂN QUÊ

Bao năm vẫn đợi em đời quá mỗi,
Mặt mờ nẻo về leo lét trắng soi.
Con suối biếc chảy ngoằn ngoèo trơ đáy
Mùa bão xưa còn rờn rợn đêm say!
Trường rữ sạch mạch sâu trong gỏi mộng,
Tìm lại nhau, tỉnh giấc vẫn hư không!
Nhúm tóc bạc cũng rụng dần lặng lẽ,
Hồn bay xa theo năm tháng hoang mê!
Ô! Có phải xuân về bên khung cửa?
Tuyết bay bay trắng xóa cánh rừng thưa.
Chút nắng úa hạt vỡ nhòa trên lối,
Những mùa đi chỉ còn giấc đơn côi!
Thôi cứ để hồn ta xanh phố cũ,
Ôm dòng sông tìm lại bóng trăng thu,
Đời viễn xứ mỗi ngày thêm buốt giá,
Người xưa đây tỉnh võ cánh mù xa!

Đỗ Bình

NIỀM NHỚ MÊNH MANG

(viết cho những ngày xa gia đình sau biến cố 30/04/1975)

Có những buổi chiều,
Ngồi lặng thinh bên bờ sông *Cauca*.
Nhìn qua bên kia thành phố
Anh nghe niềm nhớ dâng đầy,
Chát ngát, mênh mang.
Nước sông nhiều hôm phù sa cuộn đỏ,
Như nước Đồng Nai
Những chiều lộng gió,
Ngào ngạt hương hoa cỏ dại,
Thấm thiết tình quê.
Ở đây buồn phủ tứ bề,
Đất xa, người lạ, náo nê lắm em!
Mơ hoài những khoảng trời êm,
Tâm tư chua xót, nỗi niềm đắng cay.

Chiều nay trời nhiều mây bay,
Những đám mây vô tình,
Hờ hững,
Thờ ơ,
Khiến tim anh nghẹn ngào!
Ngày xưa mỗi lần nhớ em
Anh vẫn nhờ mây theo gió
Mang những lời yêu vời vợi
Đến em.
Em còn nhớ không?

Giờ đây xa nhau vạn dặm,
Cả nửa vòng địa cầu.
Đã năm năm không thấy nhau,
Em có hay lòng anh tê tái?
Em có nghe tim anh thổ dài?

Trót mang thân phận lạc loài,
Nổi sầu viễn xứ dặm dài tháng năm.
Bao nhiêu thế sự thăng trầm,
Bao nhiêu mộng ảo âm thầm anh mang.

Bên kia trời còn vương nắng,
Văng vẳng điệu nhạc *Cumbia* **
Từ khách sạn Intercontinental.
Người ta đang nhảy múa,
Người ta đang vui đùa,
Say sưa,
Đắm đuối.

Đời sống ở đây là thế đó em,
Viernes cultural ***
Những người yêu nhau
Mỗi tối thứ sáu đưa nhau đi tìm vui trong
điệu nhạc.
Riêng anh ngồi một mình,
Lặng thinh,
Nhìn qua bên kia thành phố,
Mà nghe niềm nhớ dâng đầy,
Chát ngát,
Mênh mang...

Anh vẫn thấy rõ lắm Sài Gòn,
Đường Tự Do thân thiết,
Nguyễn Huệ nồng nàn,
Lê Lợi tươi vui,
Duy Tân mơ màng,
Bà Huyện Thanh Quan trầm lặng,
Nguyễn Bình Khiêm tình tứ.
Ở đây thỉnh thoảng anh lang thang
Trên *Avenida Sexta* ****
Ngắm tuổi trẻ Colombia dạo phố,
Hay ngồi uống bia bên quán cóc vỉa hè,
Nghe nhạc *salsa* ** cuồn cuộn,
Mà buồn thê thiết,
Em ơi!

Đã có bao giờ em tự hỏi:
Khi nào ta gặp lại nhau?
Khi nào duyên tình mình lại thắm?
Khi nào thôi tan tác chia phiêu?
Giờ đây vẫn mình anh,
Ngồi lặng thinh bên bờ sông *Cauca* *

Nhìn qua bên kia thành phố,
Mà nghe niềm nhớ dâng đầy,
Chát ngất...
Mênh mang!

MÙI QUÝ BÔNG

GHI CHÚ:

* Sông *Cauca*, chảy ngang qua thành phố Cali, Colombia, Nam Mỹ.

** *Cumbia* và *Salsa*: hai điệu nhạc sinh động của Colombia

*** Thứ sáu văn hoá: Dân Colombia tối thứ sáu thường hội họp tiệc tùng, khiêu vũ tại gia hoặc tại các hộp đêm để vui chơi sau một tuần làm việc.

**** Đại lộ số Sáu

Bài thơ này đã được Nhạc Sĩ Võ Tá Hân phổ nhạc, mang cùng tựa đề NIỀM NHỚ MÈNH MANG, và trình bày bởi ca sĩ Trung Hậu.

Xin mời nghe qua link sau đây: <https://youtu.be/F01dcAxuV8k>

Xuân Sầu

*Ai bảo xuân về lẽ bóng đâu
Sánh vai ta có dáng xuân sầu
Gối chăn ấp ủ hồn mai lạnh
Ân ái ngậy nồng ngán lệ thâu
Ngắm cảnh xuân phô ngàn vẻ sắc
Đau lòng sầu rủ mấy dòng châu
Xuân sầu thôi nhé mình tri kỷ
Bước giữa trời xuân ta có nhau!*

Muộn Thuật

*Ba đào chưa hết nửa đời xuân
Bể lặng còn mong cuộc chuyển vần
Tê tái canh khuya hồn lữ thứ
Rã rời dậm khách bước phong trần
Phù sinh điên đảo dầu chen chúc
Mộng thể ngất ngây phải lứa lần
Say mộng tựa đầu lên dĩ vãng
Quên sầu ai biết chuyện ngàn cân!*

nguyễn vô cùng

(Thi tập “**Trông Vời Cổ Quốc**”)

XUÂN SẦU – Sáng tác: **Phạm Mạnh Cường** – Khánh Ly hát:

<https://youtu.be/NyA9-JI4K-Y?t=25>

ƯỚC MƠ TÂN THẾ KỶ

Tuổi sơ sinh ước mơ bầu sữa mẹ
Bài ca dao mẹ ru ngủ ời à
Bàn tay non trên da mẹ nồn nà
Võng đưa mát thiên thần bay đưa đẩy.

Mùa kháng chiến núi rừng ly loạn chạy
Mơ Hà Thành lấp lánh ánh sao sa
Mơ trái cây nặng trĩu khắp vườn nhà
Mơ hoa nở đầy tường leo biệt thự.

Thuở mười ba giữa khúc quanh lịch sử
Ước mơ sao đất nước chẳng chia đôi
Cho bạn bè thân thuộc chẳng hai nơi
Và tổ quốc một ngày gần thống nhất.

Hồn đôi mươi giấc mơ đòi chất ngất
Một mái lều tranh hai trái tim vàng
Người trong thơ mang hình bóng tên chàng
Mà tình đã không xây thành mộng ước.

Mùa hè đỏ nguyệt cầu cho đất nước
Thôi chiến chinh, thôi máu lửa binh đao
Tội con cô, tội góa phụ má đào
Cửa chiến sĩ giữa sa trường gục ngã.

Tháng Tư Đen ước gì mi đừng đến
Để Miền Nam không bị mất lá cờ
Triệu di dân không gặp cảnh sa cơ
Tên Sài Gòn không bao giờ thay đổi.

Hai mươi lăm năm dài không cơ hội
Ngục tù kia đang cùm xích què hương
Bạo quyền kia chà đạp kiếp thể lương
Thương đất mẹ trong thiên tai hồng thủy.

Vẫn tha thiết ước mơ Tân Thế Kỷ
Việt Nam ta đầy áo ấm cơm no
Vui hưởng nhân quyền dân chủ tự do
Đời tươi đẹp như non sông gấm vóc.

Và thế giới được ơn trên mưa móc
Thượng Đế ban cho hạnh phúc hòa bình
Đen trắng đỏ vàng cùng kiếp chúng sinh
Đông Tây chấp nối vòng tay nhân loại.

NGUYỄN THỊ NGỌC DUNG

THE DREAM OF NEW CENTURY

by Nguyễn Thị Ngọc Dung
Translated from Vietnamese into English by
Hương Cau Cao Tân on 05 January, 2022, in
British Columbia, Canada

As a newborn baby I dreamed of my
mother's feeding breasts only
And to be lulled to sleep by her lullaby
singing of Olays and Olehs lovingly
I would lay my hands on her white and
silky complexion
While enjoying lying in the hammock,
swung by angels in swaying motion.

Then during the Resistance War period
into the jungles was I fleeing
And dreaming about Hà Nội City with stars
at night that were glittering
At age thirteen when I was at the
memorable turn of century's history
I did dream that my homeland had not
been divided into two so painfully
So friends and relatives would not have
suffered the sorrowful division
And as days had gone by the motherland
would be closer to unification.

Came the age of the twenties my soul
dreamed of a spiritually lofty dream
That of a thatched-roofed tent with two
golden hearts contained within
And on the man of my dream would his
name be carrying
But alas, love had not materialized in its
dreaming.

In the fiery summer of seventy two I
earnestly prayed for the motherland
That there would be no more bloodsheds,
fire, fighting; and war would end
How pitiful were the rosy-cheeked widows
and countless orphans
Of the warriors who, in the middle of
battlefields, had heroically fallen.

Oh Black April, how I wished that you had
not come unexpectedly
So the South Vietnam would not have lost
the flag of history
So that millions of immigrants would not
have fallen on evil days

About the fruits heavily laden on the trees
in my home garden
And about flowers in full bloom covering
the walls in beautiful mansions.
And the name Sài Gòn would not be
changed ever and in any way.

Then the long period of twenty five long
years without any opportunity
Of the vast prison that has shackled our
beloved home country
While evil tyranny crushes the mournful
people and force them to suffer
How pitiful is the motherland suffering the
floods and natural disasters.

I am still earnestly dreaming of a New
Century
In which our Việt Nam will have warm
clothes and rice are plenty
Will enjoy the human rights, freedom, and
democracy
And life will be as beautiful as silky
brocaded sceneries of our country.

And to the world a boon will Heaven grant
to bless
And God will bestow on us the peace in
happiness
Whether black, white, red or yellow skin
people and the multitude of men
East will meet West in the loving embrace
of humanity then.

HƯƠNG CAO CAO TÂN -
thomastncao2014@gmail.com
– Jan. 04/2022

THẾ GIAN TRONG TÂM TAY EM

Tình yêu ai tính được thua,
Yêu anh em chỉ yêu vừa đủ thôi,
Diện đẹp ra phố rong chơi,
Thì ra em vẫn yêu đời xung quanh,
Vì đời không chỉ mình anh,
Có bè bạn có người thân nữa mà,
Tim em đâu phải trò đùa,
Em thương mến đã chia ra nhiều phần,
Thí dụ như em mất anh,
Chắc gì em đã chông chênh đường cùng?
Thí dụ như anh lạnh lùng,
Chắc gì em đã thấy lòng hoang vu?
Vẫn còn những tình cảm kia,
Anh chị em ruột, mẹ cha ngọt ngào,
Hoàn cảnh nào cũng có nhau,
Tội gì em lại héo sầu người đứng,
Cho dù em đã yêu anh,
Nhưng em cũng rất đành hanh yêu mình,
Cho dù em chẳng đẹp xinh,
Nhưng em không dễ lụy tình anh đâu,
Em không chấp nhận thương đau,
Em không lép vế đằng sau cuộc tình,
Mỉm cười em tự kiêu thầm,
Thế gian kia vẫn trong tầm tay em.

Nguyễn Thị Thanh Dương

NẾU EM QUA CẦU NÀY...

Nếu em qua cầu đêm mưa buồn,
Phố xá chung quanh sáng ánh đèn,
Đường cầu trơn ướt cơn mưa tạnh,
Em còn nghe mưa rơi trong lòng.

Không cách nào làm mình xa nhau?
Anh như giòng nước trôi dưới cầu,
Gần em và cũng xa em quá,
Anh ơi, anh đừng là sông sâu.

Anh có tìm về với em không?
Trên cầu vắng, xa xa phố đông,
Cầu đưa ta đi về mấy lối?
Xuống chân cầu là đời mênh mông.

Nếu em qua cầu đêm ướt mưa,
Giày cao gót gỗ trên đường khuya,
Trời không trăng sao, tình không hướng,
Xuống chân cầu là đời bơ vơ...

Lan can cầu không ai đứng đây,
Nước dưới sông vẫn chảy miệt mài,
Bỏ lại em trên cầu hiu quạnh,
Anh ơi, anh đừng là sông dài.

Anh có đi tìm em, tìm em?
Trên cầu ánh đèn soi buồn thêm,
Em và anh hai bờ ảo vọng,
Cầu không nối hai bờ nên duyên.

Hãy đi với em qua cầu này,
Chung với em những tiếng thở dài,
Chung với em một đêm hoang lạnh,
Xuống chân cầu đời lại chia hai.

Nguyễn Thị Thanh Dương

UKRAINE

nỗi đọa đầy giữa chiến tranh bùng cháy
quê hương mình có mấy thuở yên vui
bạn lảng giềng mà bước chân hung đại
để lại đời những tang tóc bụi ngùi

từng lớp trẻ, bỏ trường đi xa xứ
khập khểnh đời giữa phố xá mịt mờ
tay bé bỏng, mẹ trốn loài hổ dữ
bỏ phía sau những đồ nát dật dờ

mưa lệ đổ trên mắt cha già úa
tay guộc gầy, xin cố giữ quê hương
chết không lùi giữa hiểm nguy, vây bủa
góp sức mồn, cơn gió lạnh đau thương

người dân tôi, những bàn tay năm ngón
từng ngón đau, từng buốt xót cuộc đời
mẹ thương con, tuổi ấu thơ chờ đón
giờ chỉ là những tàn phá ước mơ

chiều hôm nay, mẹ chấp tay cầu nguyện
người thương người, những gói ghém sẽ chia
cho mai sau vẫn còn đầy lưu luyến
tên Loài Người, xin ghi khắc mộ bia

quê hương tôi, máu mưa và bom đạn
đắm vào lòng, mảnh lịch sử hoang tàn
Ukraine ơi, biển sông còn chưa cạn
lệ trăm năm có ai nhớ muện màng

Trường Đình

UK, sương mù già 2022

THUỞ HỌC TRÒ

chưa nắm tay nhau đã dãi khờ
sách đèn bút mực cũng bơ vơ
nhìn trắng, trắng lạnh ngoài song cửa
nghe gió ru thầm câu ngẩn ngơ
hối tiếc sao lời không dám ngỏ
để quên câu hẹn với câu chờ
người đi bỏ lại niềm vương vấn
lưu bút ngày xanh dệt ước mơ
ba tháng hè trôi bằng thế kỷ
ta về nắn nót những vần thơ
hỏi người trong mộng đường xa tấp
thuyền ghé về đâu nhớ bến bờ
gởi chút thơ ngây lên giấy trắng
chút buồn chút nhớ, chút ngu ngơ...

**tại ta không nói, hay người nhỉ,
để trách lòng nhau quá hững hờ.**

CHO MỘT NỤ CƯỜI

*Cám ơn em buổi chiều qua đó
gởi nụ cười sau liếp cửa che
con sáo bay, mang câu hát dạo
ta chào em mượn lối đi về*

*chiều nắng nhạt lòng chưa đủ ấm
bước chân qua ngày tháng đầy buồn
khói nhà ai ngõ xa vương vấn
còn chút gì gởi nhớ gởi thương*

*đường phiêu bạt theo dòng sương gió
mái tóc xưa nay nhuộm bạc rồi
vừa bắt được nụ cười lạc xứ
đủ cho hồn xao xuyên em ơi*

*ta mười năm thấp tỉnh soi mộng
để bề bàng trong mỗi bước chân
ai hiểu được con tim bé nhỏ
dành cho em dù có muộn màng*

*đời vẫn đẹp trong dòng thác lũ
ta đem theo âu yếm nụ cười
khoé môi nhỏ ngọt ngào nhân ái
ngọn sóng tình reo khúc nhạc vui.*

MẠC PHƯƠNG ĐÌNH

HẬN MỘT MÙA XUÂN

Hận một mùa Xuân bao trái ngang
Đao binh bùng dậy kéo ra dàn
Mậu Thân Quốc nạn trời tang tóc
Năm Khi giặc gây cảnh hỗn mang
Xác pháo thay người phơi trận địa
Mai đào đón gió liệm thiêu quang
Nửa đêm ác mộng nghe còn thét
Ta khóc hồn oan hận suốt vàng!

Ngô Văn Giai

ĐỜI LỮ THỨ

(Cảm tác bài thơ "Ta Làm Gì Cho Hết
Nửa Đời Sau?" của Nhà Thơ Cao Tần)

*Ta uất hận một thời chinh chiến cũ
Nỗi đau này ray rứt mãi trong tim
Thương quê hương, đất nước nổi trôi chìm
Nay lưu lạc bốn phương buồn viễn xứ.*

*Dăm thằng bạn gặp nhau cười rơi lệ
Nước mắt trào nhỏ xuống giọt bi thương
Chuyện binh đao, chiến trường thời trai trẻ
Ta làm gì cho Tổ Quốc quê hương?*

*Giặc phương Bắc xâm lăng thù truyền kiếp
Dãi sơn hà ai gánh vác mai đây?
Thân tráng sĩ ngày xưa, giờ đã mỗi
Sầu cố hương năm tháng nặng vai gầy.*

*Buồn làm chi, hỡi người hùng một thuở
Uống cho say, quên hết nỗi ưu phiền
Cho vũ trụ lăn quay, trời lại sáng
Mơ ngày về đất mẹ, giống Rồng Tiên.*

*Vài đứa bạn cận mùi chai chưa đã
Nhìn chiến trường la liệt xác rựu bia
Đời lữ thứ dừng chân nơi gác trọ
"Ta làm gì cho hết nửa đời sau"?*

Ngô Văn Giai

Virginia, August 2011

NẾU TÔI CHẾT Ở SA TRƯỜNG

If I die in a war zone, box me up
and send me home.

Put my medals on my chest, tell
my mom I did my best.

Tell my dad not to bow, he
won't get tension from me now.

Tell my bro to study
perfectly, key of my bike will
be his permanently.

Tell my sister not to be
upset, her bro will take a long
sleep after sunset.

Tell my nation not to cry,

"Because I'm a soldier born to die."

Nếu tôi chết ở sa trường

Xin người tửm liệm gọn gàng xác tôi

Gửi về quê cũ mà thôi.

Huy chương hãy gắn trên nơi ngực này

Và thưa để Mẹ được hay

Việc quan trọng nhất tôi nay hoàn thành.

Nay thưa Cha rõ sự tình

Đừng âu lo tới con mình làm chi.

Nhấn em trai chăm học đi

Xe anh để lại mãi thì tặng em.

Nhấn em gái chớ buồn thêm

Anh đây an giấc ngủ yên lâu dài

Sau khi khuất bóng mặt trời.

Thưa trình tổ quốc đừng rơi lệ sầu

Vì tôi chiến sĩ nguyện cầu

"Hy sinh bảo vệ tuyến đầu quê hương"

Tâm Minh Ngô Tằng Giao

(chuyển ngữ 3-2022)

Tiệc Xuân

Xuân ơi sao vội qua mau
Soi gương làn tóc điểm màu gió sương
Lạc loài cánh én viễn phương
Quê hương vời vợi sầu vương chiều tà
Đêm thâu nhìn lại bóng ta
Chùng như xa lạ ngỡ là đáng ai
Dặm trường phiêu bạt xuân phai
Còn trong nỗi nhớ chia hai mộng đời
Con thuyền lạc bến chơi vơi
Xạc xào tiếng sóng chiều rơi tím buồn
Lối về nhòa nhạt mưa tuôn
Bao giờ tìm lại cội nguồn ngày thơ
Bến xưa thuyền có đợi chờ
Bóng người năm cũ chưa mờ trong tâm
Trải bao dâu bể thăng trầm
Nhớ thời son sắc âm thầm tiếc Xuân.

Đỗ thị Minh Giang

Bâng Khuâng Chiều Xuân

*Dáng xuân diu diu lơ lửng
Cành hoa đào mọc mời
Đàn én về phố nhỏ
Nắng mới giăng khung trời.*

*Bâng khuâng mộng chiều xuân
Thâm mong dáng tình quân
Luyến lưu bao kỷ niệm
Nghiêng nghiêng bóng tà huân.*

*Mưa xuân rơi bên thềm
Nhịp âm vang êm đềm
Chờ người sao chưa đến
Vuốt ve mái tóc mềm.*

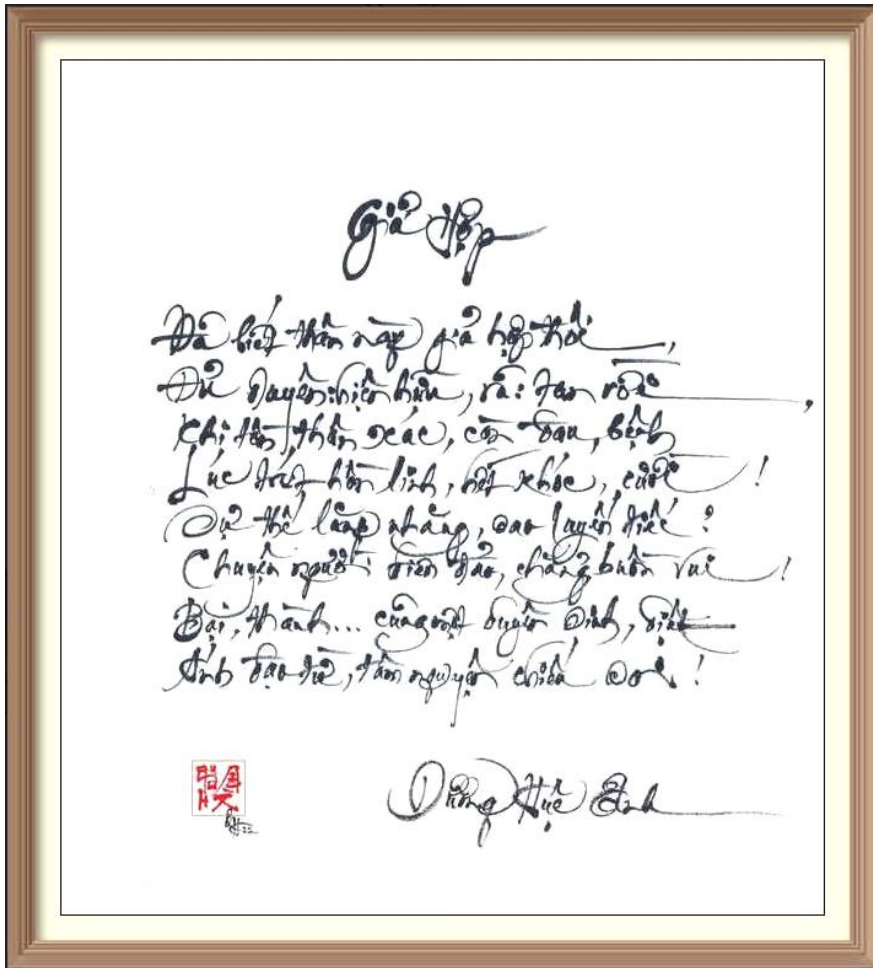
*Mây trôi về phương nào
Chào xuân lòng xuyên sao
Bàn tay tìm hơi ấm
Xoa dịu hồn lao đao.*

*Mơ màng nét xuân xanh
Xưa áo trắng mong manh
Cuốn hồn anh huyền ảo
Giờ xa vời đản thanh
Bao nhiêu niềm nhung nhớ
Thả bay theo gió mây
Mùa xuân nhiều ước vọng
Má ửng hồng ngất ngây.*

Đỗ thị Minh Giang

GIẢ HỢP

Đã biết thân này giả hợp thôi,
Đủ duyên: hiện hữu, rã: tan rời.
Khi tồn thân xác, còn đau, bệnh,
Lúc trút hồn-linh, hết khóc, cười!
Sự thế lằng nhằng, sao luyến tiếc?
Chuyện người điên đảo, chẳng buồn vui!
Bại, thành... cũng một duyên sinh, diệt,
Ánh đạo từ, tâm nguyện chiếu soi!
Dương Huệ Anh

Thư pháp: **Quang Hà**

Tỉnh Houston

Kỷ niệm lần gặp mặt đồng môn khóa
9B72 tại Houston, TX

Hoàng hôn trên bên Houston
Đĩa vàng rớt chậm, chiều buông nhạt nhòa
Sóng trầm vỗ khúc du ca
Về đây họp bạn một nhà 9/B

Mười phương có một phương về
Bao la trời đất bộn bề gió sương
Ba lô gửi lại chiến trường
Còn đây mộng vỡ cuối đường vẫn mang
Một thời gầy cánh chim bằng
Vết đau mãi đó nỗi lòng vẫn đây
Thì thời giữa cuộc sum vầy
Bạn ơi xin cạn chén này càng vui
Dẫu mai cách biệt phương trời
Người xa mãi nhớ đến người Houston

Quang Hà, Houston Oct30th, 2021
(Bài thơ viết vội trước khi mặt trời chìm xuống
bên kia sông)

Nắng Thơm

Về đây trong tiết tháng ba
Mùa xuân trái thắm vàng hoa cải nhồng
Vẫn còn se ngọn gió đông
Để con bướm lượn mấy vòng băng khuâng...

...
Nhẹ lùa sắc nắng vàng chanh
Vườn xưa ngõ cũ mỗi lần xuân sang
Nhồng xanh cải trở hoa vàng
Dưới bàn tay Mẹ dịu dàng nắng thơm.

quanghà, march 2016

CHIỀU BÊN PHÍM DƯƠNG CẦM

Chiều,
Một chiều thơ vương
Lòng chùng như sương
Ôi chiều
Em rơi,
Hồn em nhẹ rơi
Nhạc em chơi vơi
Tiếng dương cầm
Ai ơi,
Vội gì cho em
Tình em đơn cô
Ôi tình
Ru em,
Một chiều êm ru
Lời nhạc vì vu
Êm đềm
Em mơ,
Một đời thiên thu
Lòng em phiêu du
Yêu người
Mây cao,
Nhạc chiều hư hao
Tình nào xông xáo
Xa người
Ô hay,
Chiều nay thơ vương
Lòng chùng như sương
Em buồn
Yêu ai,
Một chiều hương bay
Một lần em say
Tiếng dương cầm.

BẠCH CÚC
Virginia 1999

SOIR PRÈS DU PIANO

*(Traduction du poème de Bạch Cúc,
"Chiều Bên Phím Dương Cầm", 1999).*

Soir
Un soir nostalgique
Tisse mon âme
En rosée mélancolique.
Ô soir
Fais-la voguer
Épouse son coeur
Et sa musique qui s'envole.
Aime-la, qu'attends-tu?
Pour son amour si triste.
Amour
Berce-la
Un soir si doux
Sur ses mélodies magiques.
Fais-la rêver
D'un bonheur si lointain
Chéris-la
Sur ton nuage tendre de satin.
De ses gammes touchantes
Dans son âme lassante
Très loin de toi,
Un soir si serein.
Ne la quittes plus
Ne vois-tu pas sa tristesse
Innonder le crépuscule
Délivrer les parfums
Et enivrer les coeurs
Amoureux des notes éternelles...

Diễm-Hoa (1999)

CHÚC MỪNG CỎ THƠM

(Thể Tung hoành trực khoán)

Bút Việt Cỏ Thơm Hòa Mỹ Thảo

Xuân Dần Cảnh Quý Trổ Kỳ Hoa

BÚT nâng gửi đến chút duyên quà
VIỆT độc giả mừng những số qua
CỎ ngát thi bài danh tỏa rộng
THƠM lừng tác phẩm tiếng tràn xa
HÒA loang đạo đức vinh quê Mẹ
MỸ ánh tình thương rạng nước nhà
THẢO đã ươm mầm thành dị thảo
XUÂN DẦN CẢNH QUÝ TRỔ KỲ HOA

Phượng Hoa – 28 tháng 2, 2022

THÁNG BA KỶ NIỆM

Tháng Ba còn đang Xuân
Nhạc rừng vang vang ngân
Suối nguồn tuôn réo rắc
Cho hồn ai lâng lâng

Mây chiều tím tím loang
Hừng tươi chòm phong lan
Lòng dạt dào cảm xúc
Ôi nhớ thương ngập tràn

Xuân đây người xưa đâu
Chờ mong từ xa nhau
Hè đi rồi thu đến
Tim đơn như héo xài

Xôn xao kỷ niệm về
Vang đâu đây lời thề
Gió ngàn vừa đưa tới
Hồn chao trong cơn mê.

Phượng Hoa – Xuân Nhâm Dần 2022

Thả Câu Lục Bát

Ngồi bên cửa sổ trầm buồn
Thả câu rối rắm theo luồng gió bay
Nổi câu lục bát cho dài
Cột thêm xa xót lên đài tử sinh

Ngồi bên bụt đá vẽ hình
Vẽ thêm đôi mắt u tình lấm lem
Ngữ ngôn cạn kiệt tiêm đèn
Viết câu lục bát chiều nghiêng núi đồi

Ngồi bên góc trái tim người
Thấy câu lục bát ra đời tu oa
Nhìn quanh mười hai mụ bà
Vẫn câu lục bát ngật ngà hom hem

Ngồi bên ký ức không tên
Vẫn câu lục bát bay lên mái đời
Buồn về cất giọng à ơi
Thơ trăm năm cũ xanh ngời rong rêu

Ngồi bên xó nhớ mỗi chiều
Ngắt câu lục bát ra nhiều khúc đau
Nổi thêm tóc trắng trên đầu
Thả câu lục bát bay vào cõi không

Thảo Chi Bùi Mỹ Hoa 01/06/2022

Ngôn Ngữ

Mở ra từng con chữ
Xem dấu tích ân tình
Mới hay từ ngôn ngữ
Tình yêu mãi tồn sinh

Hẹn hò chi kiếp khác
Kiếp này nếu còn tình
Nhật tháng ngày mát mát
Cho dòng thơ lung linh

Thả chim về tổ ấm
Cho đời rớt hột mơ
Tim yêu hai ngọn lửa
Vẫn bùng cháy hai bờ

Thả thơ về lối cũ
Hồn Thu còn trông chờ
Ru hồn say giấc ngủ
Mộng bay rồi trong thơ

Bài thơ tối năm chữ
Hồn thơ tôi vạn lời
Gói đời tôi lữ thứ
Đi lòng kiếm tình người

Mai này ai tìm được
Lấy thơ gói hộ tôi
Ném sâu vào đáy huyết
Cùng nhá nhem một thời

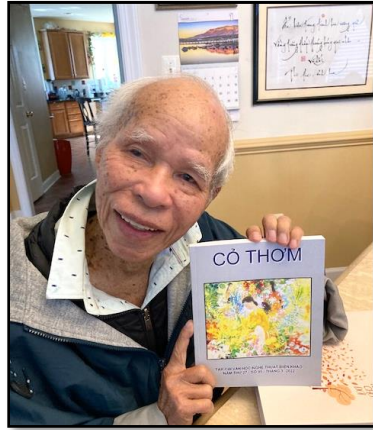
Gió đưa và gió đẩy
Hồn tôi xa xa dần
Những đường mây chấp nối
Mưa ướt hồn thi nhân

Lời nào nào bên em
Thơ rơi đầy lối êm
Tôi thu bàn tay nắm
Môi còn vị êm đêm

Thảo Chi Bùi Mỹ Hoa 01/07/2022

Phan Anh Dũng & Vũ Hối 2020

Vũ Hối 2022

Trang Thơ Thấp Thoảng

*Trăm năm,
vẫn nhớ
phương trời cũ
Gió lạ đong đưa
lạc cánh diều
Thấp thoảng trang thơ
sầu vạn cổ
Gởi về quê Mẹ
trọn tình yêu*

Vũ Hối

(thi tập “Nghìn Thương Đất Mẹ”)

ĐỪNG QUÊN NHAU

*Thời gian thắm thoát trôi mau
Mấy năm xa cách nhớ nhau âu sầu
Xuân Nhâm Dần sẽ tươi màu
Ngày ta tái ngộ mở đầu vui đi*

*Bởi vì Đại dịch chia ly
Bóng hình bạn hữu luôn ghi tim mình
Vớ bao kỷ niệm ân tình
Trời cao đất rộng chúng mình cách xa*

*Nhưng lòng Ta vẫn thiết tha
Mong ngày gặp lại nhau Ta ước gì?
Vui tươi như lúc Xuân thì
Tuổi vàng cảm túc chia ly một mình?*

*Hai năm qua đời bình minh
Cố quên tang tóc hãi kinh bao lần?
Mặc cho thế sự xoay vần
Hữu thân hữu khổ Hồng trần là đây?*

*Khi tan khi hợp như mây
Đừng quên nhau nhé đó đây một lòng
Tuổi vàng chẳng sợ long đong
Xuân này tái ngộ tay trong tay mừng*

*Chúng ta vượt biển băng rừng
Qua bao khốn khổ chưa từng thoái lui
Xuân Nhâm Dần sẽ chung vui
Đừng quên nhau nhé Bạn, Tui hẹn chờ!*

Thái Hưng/PGH

Đóa Hồng Valentine

Cánh hồng Valentine vẫn chưa tàn rụng,
Bước chân người về khuya đọng lại muôn hoa.
Gió lạnh mùa đông cùng cái ấm giao thoa
Cho ta sống lại thời gian nào tuổi ngọc.
Vẫn đôi vai mềm phủ sưa mái tóc,
Vẫn nụ cười duyên dáng trên đôi môi,
Đôi mắt ánh sao lấp lánh trong tôi,
Sao quên được dấu dạn dài năm tháng,
Người lại đến Ngày Tình Yêu còn nán
Rát tràn thêm hương vị khi nhìn nhau.
Cổ nhân rồi, vội nén chút thương đau,
Vai sánh vai mà cách ngàn thiên thế.
Gát ngọc quay về, cuộc đời dâu bể...

Lythéa Mùa Valentine

ĐÔI KHI TÔI CÒN

*Đôi khi tôi còn mong ước ghé qua đời em
nhìn lại màu mắt long lanh như hai vì sao
một đêm nào yêu cuồng tôi là tên trộm
lấy từ cung trời tặng em.*

*Mong em mở cửa tâm hồn êm ái bao dung
Đôi khi tôi còn vọng nguyệt giây phút nhớ đời em
Bên hồ thiên nga mượt mà suối tóc ngà ngọc
Đời tôi muôn sợi tơ tình óng ả vương váu nên thơ
Đôi khi tôi còn chờ em
suốt bao canh khuya đan díu đời nhau
nơi chốn quay về vô cùng sâu thẳm
nuôi từng hạt giống
gieo nhân gì cho em quả ấy em ơi
Đôi khi tôi còn dòng đời đang trôi
Đôi khi tôi còn em ơi!.. Tôi còn đôi khi em ơi!*

Phan Khâm

rót mật

*Hãy rót mật vào thời gian dĩ vãng
Để hồn ta say đắm dấu môi xưa;
Thơm chén đắng, một mình ta uống cạn
Để nồng nàn tình chết đầy thiên thu.*

*Gom góp gió heo may làm bão lớn
Chờ tương lai xuân sắc chuyển hồn mùa;
Ta gọi Em, đứng bên bờ mộng tưởng
Em đã về hay sắp sửa về chưa?*

*Ta rót mật và thềm ngáy vị đắng
Biển tình xưa dấu mặn vẫn trong xanh.
Ta vẫn đó với cơn buồn vô tận,
Em còn hờn che giấu hạt long lanh.*

*Đêm vô cánh loài dơi về khắp ngả
Khu vườn xưa hoa trái muộn tiêu điều;
Em trở lại đường xưa hiu hắt lá
Dấu chân mờ trên lối cũ xanh rêu.*

*Ngày tháng mộng chập chờn như cánh bướm
Ta bồi hồi nằm chết giữa mê cung.
Rừng thay lá gọi hồn mùa hái lượm,
Mật thời gian ai rót giữa thình không?*

HOÀNG SONG LIÊM

Thanh Minh

Trong Tiết Tháng Ba

*Không ngờ em nhỉ?
Em nằm yên nghỉ chiều nay
Một giấc ngủ say
Quên đêm thao thức, quên ngày ước mơ.*

*Quên hết bây giờ
Xứ người đất khách bơ vơ
Nhớ gì một thuở
Từ khi trời khiến tình cờ gặp nhau.*

*Kiếp trước đời sau
Mỹ nhân, tráng sĩ bên đâu!
Tình chẳng bạc đầu,
Dòng sông trắng giải một màu như xưa.*

*Lá vàng cỏ úa
Nằm hoài kệ nắng cùng mưa
Buồn vui chi nữa
Phải cơn gió lạnh em vừa ghé anh.*

NGUYỄN PHÚ LONG

*(Trích trong “Tập Thơ Văn của
Hoa Văn & Nguyễn Phú Long & Trần Quốc Bảo” - ấn hành 2016)*

MƯA ẢO GIÁC

*Cơn Mưa Ảo Giác sớm nay
Trầm hương lắng lắng... mưa đầy Hư không
Mưa đan tơ, Sợi Mưa Hồng!
Ơi, Mưa Ảo Giác! Bềnh bồng... giọt rơi...*

*Rơi, Rơi, Trên nhánh sông đời,
Giọt Hồng tươi thắm! Tiếng Cười trẻ thơ!
Mưa trên Vọng Mẹ đong đưa
Ơi, Mưa Ảo Giác! Đệp mùa ấu thơ...*

*Mưa Hồng, Sợi nhỏ mưa thưa,
Mưa Giăng Phố Nhớ! Đôi Bờ Thờ, Không!
Mưa Rơi... Trên Cánh Sắc Không.
Giọt băng khuâng... Giọt nhẹ Bồng... Chiêm Bao!*

*Giọt Rơi... Trên Lá Trúc Đào
Giọt thì thào! Giọt nao nao... Phận Người!
Là Mưa Ảo Giác... Mà thôi!
Bâng khuâng... Ơi, Giọt Mưa Đòi! lênh đênh...*

*Chiều trên Phố Lạ! Hỏi mình?
Chiêm Bao! Ảo Giác! Cuối Ghềnh Phù Du...*

Tuệ Nga

Oregon, Miền Tây Bắc - Vào Thu, 2021

RƯỢU MỜI VẤN CUỘC

Chim hoang đậu trước hiên nhà
Mỏ dài, chân cứng, ngậm hoa tặng người
Sắc xuân điểm một nụ cười
Chân mây đã tỏ mặt trời tươi vui

Người ôm chim lạc ngậm ngùi
Mang kê tới thả khắp nơi trong lành
Hiên vàng hạt vãi long lanh
Cùng chim thả giọng
hoàng anh chào mừng

Rằng từ hạnh ngộ bên đường
Chưa bao giờ nghĩ tha phương vật vờ
Chim kêu thành những vần thơ
Đọc lên thấy cả mộng mơ suy tàn

Lặng thầm bá biệt giang san
Mùa sau trở lại xoá tan hận thù
Chim ơi vấn cuộc xuân thu
Sóng dâng biển hẹn tràn lu rượu mời...

CAO MỸ NHÂN

THẤP LÊN NGỌN LỬA

Ngày em rời khỏi tay anh
Mặt trời vội vã tan thành bụi tro
Em nhìn ra chốn hư vô
Bao nhiêu tinh tú đang vò nát nhau

Không còn hò hẹn xưa sau
Tình em tràn ngập giang đầu, cuối sông
Mặt trời hồi phục phương đông
Em nôn nao đợi anh trong mê lầm

Chao ôi, nguồn sáng thiên thần
Vuốt ve ánh mắt lặng thầm của anh
Tháng ngày sương khói long lanh
Thấp lên ngọn lửa anh dành cho em

Uyên nguyên từ độ trông tìm
Bống thăng hoa đủ nỗi niềm trăm năm
Đắm chìm hình ảnh xa xăm
Muôn câu huyễn tự
phù vân tặng người...

CAO MỸ NHÂN

NGỌC LAN CỔ QUỐC

Bao năm trời viễn xứ
Cỏ bông theo gió đưa
Chiều nay chợt thẳng thốt
Thoáng một mùi hương xưa.
Một mùi hương thanh khiết
Thánh hóa cả chiều hoang
Mùi hương hoa cổ quốc
Ơi hương hoa Ngọc Lan!
Ai ngàn xưa từng nói
Mưa lưu bước người đi
Nơi đây trời viễn xứ
Hương gọi dĩ vãng về...
Ngọc Lan trên Cót Thượng
Ngọc Lan dưới Kể Mơ
Quê Nội và xứ Ngoại
Ngọc Lan, đời trẻ thơ!
Búp Lan vương tóc mẹ
Cánh Lan nív áo con
Những trưa trời oi ả
Ngủ dưới tàn hoa thơm.
Hương Lan ru hồn mộng
Chim trối khúc tung bừng
Bướm ong, bầy Tiên nữ
Múa hát trên không trung.
Ôi ! những ngày thơ dại
Bên mẹ cha ấm êm
Hương Lan quyến luyến mãi
Quê hương, xứ Thần Tiên!

Phạm Thị Nhung

Mùa Ngọc-Lan xuân Nhâm Thân (tháng 2, 1992)

MƯA NHỚ CỔ HƯƠNG

*Mưa nhớ quê hương nhớ Huế buồn
Những chiều Gia Hội ướt mưa tuôn
Thương người mãi mãi đòi mưa gió
Mà lỡ sông hồ lỡ nước non.*

*Mưa đi! Cho ta nhớ miền Đông
Đất đỏ hành quân nắng bụi hồng
Mòn gót giày xô phai áo trận
Mà không tròn nợ với non sông.*

*Mưa đi! Cho ta nhớ Sài Gòn
Đêm buồn phố cũ lạnh hồn đơn
Mưa từ Bà Chiểu mưa Tân Định
Mưa ướt mi ai lệ tủi hờn.*

*Mưa đi! Mưa nữa mưa mưa mãi
Những giọt mưa sầu nặng hạt vương
Đất khách chiều mưa ai ngóng đợi
Ngày về đất tổ với quê hương.*

Đặng Nguyên

(Thi tập “Đã Khô Dòng Lệ”)

(Ảnh: Nắng Mai - Paulle Minh)

*Mai vàng nở giữa đêm xuân
Xuân qua khung cửa
thầm mừng nắng mai
Nắng hôn xuân ái hương lay
Hương say vỗ giấc mộng ngày mơ xuân!*

Kim Oanh

Giấc Mơ Hoa

*Đêm mơ áo tím thoáng về
Lả lơi trong gió vãn về tay ngà
Thướt tha dáng ngọc đôi tà
Nghê thường vũ khúc Tiên sa giáng trần
Ngẩn ngơ nguyệt bạch cúi gần
Nhẹ hôn lên đóa tâm xuân nụ tình.
Thẹn thùng đôi cánh môi xinh
Luyến lưu hoa mộng lung linh giấc nồng*

Kim Oanh

Hoa Xuân

*Này cô em nhỏ nhỏ
Trong nắng mới đầu xuân
Khoác áo vàng qua ngõ
Lòng lữ khách băng khuâng*

*Này cô em nhỏ nhỏ
Bên bờ giậu chờ ai
Thẹn thùng má ửng đỏ
Rượu chưa nhấp đã say*

Kim Oanh

Xuân Úc Châu 10/2017

Nhâm Dần Khai Bút

Năm cũ, giờ đây đã lướt qua,
Nhuòng cho năm mới, đến xông nhà
Trâu già chậm chạp, lui chân khuất
Cọp trẻ hung hăng, tiến bước ra
Đông lạnh lùng, hàng cây trụi lá
Xuân tươi ấm, cội cành đơm hoa
Tha phương đón Tết, lòng mong ước
Dân tộc, Quê Hương được thái hòa!

Kha Oanh

Bài họa

Mừng Tết Nhâm Dần

Trâu đằm sông nước đã băng qua
Thấy cọp nghênh ngang ngó xóm nhà
Thỏ bạch nín thình kèm bước huyệt
Nai vàng lạng lẽ thoát vượn ra
Rừng thơm trầm tỏa trông chờ Tết
Hồ ngát sen thơm ngóng đợi hoa
Xuân sẽ rộn ràng câu chúc tụng
Tân niên vạn sự, luôn an hòa

Cao My Nhân

Chiều Nơi Đất Trích

Dòng chiều lặng lẽ xuôi
nhẹ êm trải chân trời
lê buồn hai thế kỷ
mây tầng lạc xa xôi!

Những gì xưa cay đắng
chưa nhạt nhòa phôi pha
thời gian dày nhức nhối
gậm nhấm đoạn trần ta...

Qua một thời cung kiếm
bỏ ngựa hí rừng khuya
nhớ gươm mài bóng nguyệt
lời nguyện cũng như thừa.

Thế cùng thân diện bích
ngày về đò vắng đưa
rừng khuya bật vỏ ngựa
đôi sim loáng trắng mơ...

Gió còn âm khắc khoải
phù vân trải núi đồi
nhiều nỗi lòng khắc khoải
con đò lững lờ trôi...!

Người lớp xưa còn mấy
nhìn mặt nhau ngậm ngùi
ngoái trông về cố quận
uống nỗi sáu chơi vui!

Rượu nồng nơi đất trích
nhớ nhà mịt mù khơi
bước chân quờ làm lủi
mờ, mờ mịt phương trời!

Hạ Thái - 30/4/2019

Tiết Tháo Nguyễn Khoa Nam

*(Họa y đề của Hạo Nhiên
Nguyễn Tấn Ích)*

Thâu gươm xếp giáp chết theo thành
Danh ấy lưu truyền sáng sử xanh
Xác sẽ tan về vùng cát bụi
Hồn còn tụ lại chốn quân binh
Quay lưng trở gót hèn nhân cách
Ngoảnh mặt bó tay nhục phận mình
Chối lợi tướng quân đầy tiết tháo
Chọn đường hòa nhập giữa sinh linh!

Sinh linh, bá biệt đúng thời gian
Quốc sự còn đâu chuyện luận bàn
Quyết giữ trung trinh tình kết hợp
Đã phò tận tụy nghĩa liên can
Trông ra biển đảo thương màn tối
Ngoảnh lại núi sông xót giấc vàng
Thời thế thì thôi đành phải thế
Nằm đây tuần tiết rạng nhà Nam.

Hạ Thái Trần Quốc Phiệt
2010

MAI TA VỀ

Mai ta về mang theo tình thương năm cũ
Gói tuổi học trò kể chuyện đường xa
Hơn nửa cuộc đời cơn mê viễn xứ
Nỗi nhớ lên đầu tóc trở thêm hoa

Mai ta về đi trên đường làng cũ
Hạt bụi reo mừng quán bước lưu ly
Buồng phôi căng lên no tròn hương lúa
Tim gõ từng hồi đón nụ từ bi

Mai ta về sáng nghe chim thức giấc
Tối ngủ trong mùng muỗi đến vo ve
Tiếng ếch ngoài đồng thi nhau đối đáp
Cơn gió nhẹ đưa lá chuối sau hè

Mai ta về dọc theo bờ biển cũ
Nhúng cả đôi chân tắm nước Thái Bình
Để nghe nồng nàn mùi hương vị mặn
Của một thời quê nhận đao binh

Mai ta về đi ngang ngôi trường cũ
Xao xuyến bên lòng ký ức chiêm bao
Góc phượng già thêm phần tư thế kỳ
Nhưng tình vỡ lòng vẫn thấy nao nao

Mai ta về nhắc em ngày loạn lạc
Có một tháng tư nắng lửa mưa dầu
Cũng từ đó ta chôn lời hẹn ước
Chôn một cuộc tình tưởng sẽ bền lâu.

Mai ta về thăm ngôi từ đường cũ
Thấp nén nhang thơm linh vị tổ tiên
Ra nghĩa trang xưa viếng từng ngôi mộ
Mấy lượt di dời xương cốt không yên

Mai ta về ra tắm dòng sông nhỏ
Bãi cát trắng tinh thuở bé nghịch đùa
Bồi lở bao lần theo con nước lũ
Như một cuộc đời thành bại hơn thua

Mai ta về bạn bè còn dăm đứa
Thằng ở bên kia đứa ở bên này
Tóc bạc trắng đầu cơ may ngồi lại
Dư chuyện ngày xưa thiếu chuyện hôm nay

Mai ta về đi thăm con phố cũ
Lạc cả lối về đường phố lạ tên
Nhánh đời oằn vai nấc thang phiêu bạt
Nhớ lại những gì đáng lẽ phải quên

Thủy Lâm Synh

NGỌN NẾN

Đã bao lần tôi ngắm nhìn ngọn nến
Sáng bừng lên trong bóng tối đêm đen
Ngọn nến mảnh mai, thân nến yếu mềm
Vẫn thấp sáng tim mình thành ngọn lửa

Dẫu thời gian trôi, nến không là nó nữa
Sẽ ngắn dần và lệ ứa quanh thân
Nến vẫn cháy lên, tự đốt chính thân mình
Cho ngọn lửa mà không hề nuôi tiếc

Có phải chẳng vì quá yêu, mãnh liệt
Hay ngây thơ, khờ dại cũng vì yêu?
Dù biết đớn đau, sẽ phải khóc thật nhiều
Nến vẫn nguyện hết mình
để tình yêu cháy sáng

Dẫu thấp chỉ một lần, một lần thôi rất ngắn
Hay sẽ cháy cả đời chỉ bởi một tình yêu
Hay dẫu có yêu, dẫu trải qua rất nhiều
Nhưng cuộc sống thiếu tình yêu: vô nghĩa...

DUY VĂN HÀ ĐÌNH HUY

MY CANDLE

There have been many a time my candle I admire
That flares brightly in the night darkness to get afire.
Its wick is so slender, its trunk so tender
But it still lights up its own heart a flame to render.

Though through time, the candle itself is no more,
Shortening, tears running round its body, but no sore.
It still burns, burns itself, continues to blaze
For the flame's sake without regret to be ablaze.

Isn't it that because of loving too much, vehemently,
Or being naive, credulous owing to love evidently,
Even aware of agony, it still has to weep to behave
So it keeps volunteering to burn out for love.

In spite of burning only once, a very short time,
Or all its life being burnt only because of love prime,
It still does love, though much ill experience brought,
For, if not, if life lacks love, life will mean naught.

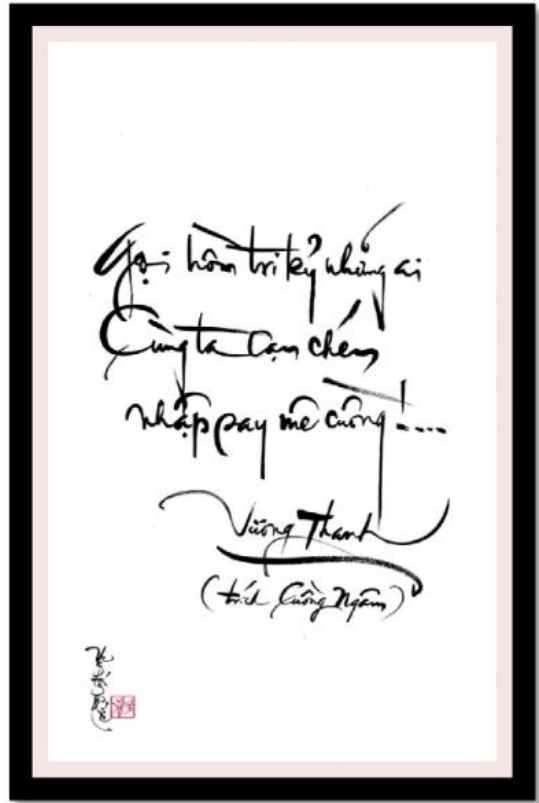
Translation by **THANH-THANH**

CUỒNG NGÂM

*Bóng say chénh choáng
Bước chân liêu xiêu
Hồn nhập Tình Thơ
Hồn say Ý Nhạc
Cười với trời xanh
Ca múa dưới trăng
Đời ai tỉnh, ai say
"Chí ta ta biết, lòng ta ta hay"
Gọi hồn tri kỷ những ai
Cùng ta cạ chén nhập say mê cuồng!*

*(Thi tập "A Garden of Vietnamese
Lyrics & Verse")*

Verse Calligraphy by Artist Văn Tấn Phước

My shadow's getting tipsy
My soul entered the Spirit of Poetry
My soul's drunk with Music Melody
Smiling at the Blue Sky,
I dance and sing under the moonlight...
In this world, who's really sober, and who's really drunk
To know one's own heart, to know one's life's aims.
Calling on the spirits of those who are heart friends
Drink with me into the state of rapturous wild unrestrain.

VƯƠNG THANH

MÙA XUÂN TRẮNG

*Dịu dàng không gian tươi nắng
Đằm đằm phiến lá tơ non.
Tháng ba. Chùm sơ-ri trắng
Tung bay trên khắp nẻo đường.*

*Mùa xưa gió bặt ngàn phương.
Tan tác vườn hoa mận trắng.
Xa rồi còn tưởng mùi hương.
Bâng khuâng suốt mùa xuân trắng.*

MƯA ĐÊM XUÂN

*Mưa giọt lê thê
Não nề tác dạ.
Gió hát u mê.
Ru hồn nghìn lá đường khuya.*

*Tuyết tan trong mưa.
Nhớ nhung mùa xưa.
Trên bờ vai nhỏ
Đêm xuân nghe gió lạnh về.*

*Chìm sâu đáy mắt.
Cô đơn. Tịch liêu.
Đèn vàng hiu hắt.
Thương ai bóng tạt tường rêu.*

Nguyễn Mây Thu

Nụ Quỳnh Đầu Năm

Nhâm Dần-2022

Sáng hường trời Xuân ngắm nụ Quỳnh
Em màu đẹp thắm đóa vàng xinh
Nâng cành khóa bút ghi vần chữ
Chớp ánh tranh thơ tạc bóng hình
Gió thổi đường mơ thuyền tình lặng
Nàng gieo ngõ mộng bến an bình
Kê hoa diễm tuyệt hương thơm ngát
Lấp lánh sương mai những giọt tình

Minh Thúy Thành Nội

Giọt Mưa

Giọt mưa trên lá bồi hồi
Mưa Xuân thắm mộng đậm chồi nở hoa
Mưa tuôn ký ức nhạt nhoà
Cây chanh thơm dịu vườn nhà quê em
Trăng xưa hương lộng bay đêm
Xác bông gió tạt bên thềm băng khuâng
Trời mưa lại nhớ vô ngần
Mưa rơi trên những điệu vẫn yêu thương

Minh Thúy Thành Nội

Buồn Theo Năm Tháng

Có lệ chia ly mặn vị đời
Lời yêu già dối lướt bờ môi
Anh hùng xa chạy ngoài ngàn dặm
Cam kết giờ là ảo mộng thôi

Có ước mơ tầm tay khó với
Tiếc không hiện hữu ở trong đời
Loay hoay tìm kiếm đành buông bỏ
Ân oán tình thù cũng nghĩ chơi

Có người khách lạ rời phi trường
Áo khoác ba lô dẫm ướt sương
Nghĩa địa tìm thăm, đâu mộ bạn?
Chim trời xao xác tiếng kêu thương

Có điệu văn ngàn câu tưởng niệm
Đêm cầu kinh nến thấp trang nghiêm
Chiến trường xa xác anh nằm lại
Nắm mộ còn trong mỗi trái tim

Có ly rượu đắng đón mừng xuân
Sững sốt bỗng nghe nhạc vọng gần
Bài hát bao năm nằm ngục tối
Thoát gông cùm hội ngộ người thân

Có tháng ngày dài buồn viễn xứ
Xa quê lỗi hẹn tiệc đoàn viên
Mong còn gặp bạn thương binh cũ
Lạc lõng bên đời, bị lãng quên

Đâu hào quang một thời danh vọng?
Những tượng đài giờ thấy trống không
Viễn khách về trong lòng phố cũ
Nghe buồn vang gió hú chiều đông

Lý Hiểu Thy

Virginia - Tháng 03, 2016

Trăng Xuân

Trăng nằm thõn thức lững lờ trôi
Cầm Tú ngoài sân cũng nẩy chồi
Hạc Vỹ chôn vùi nay trỗi dậy
Hoàng Dương phủ lấp lại sinh sôi
Xuân về cỏ biếc tràn qua lối
Tối đến hương thơm tỏa khắp đời
Quyến luyến say tình trong cảnh vật
Trần gian duy nhất chỉ mình thôi

Y Thy

Xuân Cười Với Ta?

Xuân nay đỏ thắm cành đào
hương đưa trong gió đón chào
Tết sang
năm nay có cả mai vàng
tỏa ra thơm ngát mênh mang đất trời

Xuân nay rộn rã gọi mời
nhân gian say đắm chơi vui cõi lòng
cây chồi
đơm lá
trổ bông
sắc màu tươi thắm hương nồng nhẹ bay

Xuân mang hạnh phúc trao tay
vui nghe khúc nhạc ngát ngây lòng người
ngày Xuân phơi phới xinh tươi
chào Xuân mới đến em cười với ta...

Y Thy

NÉT XUÂN PHAI

*“Em ạ, nàng Xuân đang bước nhẹ,
Rạng ngời bên những cội mai vàng
Có đôi chim sẻ bên bờ giậu
Khe khẽ thì thầm... năm mới sang*

*Sáng nay thức dậy... nôn nao nhớ...
Ngày tháng qua như giấc mộng dài
Một chút gió len vào cửa sổ
Anh ngỡ quanh mình bóng dáng ai*

*Còn giữ cho nhau dòng tóc cũ
Mùi hương Bò kết của năm nào?
Anh thêm ao ước hôn lên tóc
Đêm về ngỡ ngẩn dưới ngàn sao.”*

*Chao ơi! Lời vẫn còn tha thiết
Nửa vòng trái đất títt mù xa
Bao năm rồi nhỉ?... hồn rưng khóc
Bàng bạc trong em nỗi nhớ nhà*

*Cũng chỉ là nhung nhớ... thế thôi...
Dòng sông tuổi nhỏ đã xa rồi
Lòng tay chẳng chặt đường hư ảo
Nửa mảnh trăng sầu khóc lẻ loi*

*Anh ạ, Xuân về nơi xứ lạnh
Tuyết trắng chập chùng thay sắc mai
Cúi mặt... lau nhanh dòng nước mắt
Ngậm ngùi, thương tiếc nét Xuân phai!*

Thy Lệ Trang

ĐƯỜNG CÒN HOA NẮNG

Tôi về tìm lại phong ba
Những mùa gió
những mùa hoa ngậm ngùi
Tôi về ngó lại chiều đời
Có bè bạn chén rượu mời xẻ chia

Đêm nay ngòi ngấm trăng khuya
Thấy mộng mênh cuối trời kia buồn buồn
Một mình tôi một vòng đơn
Nghe như tình cũng héo hơn êm đêm

Đã im lìm lặng thính thêm
Từng xa xót bỗng về in dấu mờ
Tôi gần như hết đời thơ
Đọc ngang ngang đọc mơ hồ gió bay

Mở trang dĩ vãng lòng đầy
Tôi cùng tôi những tình say chiếu nằm
Ngọt bùi giữa cõi trăm năm
Chẳng trăm luân cũng trăm luân bến bờ

Đam mê đời thiết tha đưa
Tôi đem thân ái chia mùa lên hoa
Còn đây lòng bản tình ca
Tôi vui tôi chẳng phôi pha ngại ngần

Cõi lòng như hết băng khuâng
Còn mùa ân giữa mùa ân thơ hồng
Cùng em nâng chén rượu mừng
Chiều nghiêng nắng tuổi vô cùng sớm mai.

HOA VẼN - 2/18/2022

VÔ CÙNG

Em trái tim thơ một cõi lòng
Tình tròn nghĩa vẹn ý Tây Đông
Viết câu thơ đẹp cho trần thế
Vẫn một đường tình một hướng trong

Đời chắc còn nhiều những bước mưa
Vẫn đi trong nắng ấm hồn thơ
Có tình mười hướng thêm bè bạn
Hết thế thân rồi chuyện được thua

Dù đời chia được mấy mùa vui
Vẫn ước mong sao những nụ cười
Nở đẹp trên môi ngày tháng đẹp
Tình người vẫn quý mãi trong tôi

Tìm đâu tri kỷ với tri âm
Còn khúc tình ca bỗng với trầm
Ngày tháng vẫn trôi mây với gió
Giấc đời lên mộng mộng tròn âm

Nhớ dĩ vãng buồn nhớ bề dâu
Trái tim mấy thuở xót xa đau
Nhờ thơ vực dậy chân còn bước
Tan tác tim thơ tan tác sầu

Quẩn quanh quanh quẩn trời cùng đất
Muôn thuở muôn đời ở với đi
Vũ trụ tròn vuông sau với trước
Cỏ cây muôn vạn vẫn xanh rì

Tôi có tình em để chắt chiu
Giữ gìn tròn vẹn nghĩa thương yêu
Em như cùng tận tình tri kỷ
Hoa mỹ hoa thơ thật mỹ miều.

HOA VẼN - 2/19/2022

Hai bảy năm mừng tuổi Cỏ Thơm

Văn Thơ gởi gắm có gì hơn!

Theo dòng ký ức đi muôn ngả

Trôi nổi cuộc đời đọng vết son

Phan Khâm

